

Pelgrimeren in Klein Salland

Vrijdag 4 oktober werd opnieuw aangetoond dat het vanachter de geraniums en het glas veel langer en harder regent dan wanneer je naar buiten gaat. De weersvoorspellingen waren niet best, of om op z'n Engels te spreken het zou "cats and dogs" regenen. Maar dat alles weerhield een aantal wandelaars er niet van om samen een wandeling te maken.

Vorig jaar werden de wandelingen over het Geert Grootepad beëindigd en dus was er ruimte voor een nieuwe "uitdaging" onder leiding van de immer enthousiaste Martje Veenstra.

Dit jaar worden vier wandelingen gehouden in het verband van Klein Salland. In al de vier gemeenten zal eenmaal worden gestart. De eerste keer worden we om 08:45 uur bijeengeroepen in het Annahuis in Raalte waar de koffie klaarstond alvorens te gaan marcheren.

Onze aanvoerster leidde het thema "barmhartigheid" in door te wijzen op de gelijkenis van de Barmhartige Samaritaan en te onderlijnen met een waar gebeurd verhaald over de verbouwing van ene kerk waar de eigen aannemers, trouwe en actieve kerkleden werden gepasseerd, omdat hun offerte een paar tientjes hoger uitviel. Een betere plek om over de barmhartige Samaritaan te spreken dan Raalte kan daarvoor niet worden bedacht, want een van de mooiste publieke kunstwerken van dit groots(t)e Sallandse dorp staat voor de Plaskerk. Wel verrassend was dat sommigen hiervan niet op de hoogte waren en dachten dat die afbeelding onderdeel was van de secco's. Die kennisleemte was snel opgevuld toen we door onze marsleider van de dag, namelijk Klazien Tuten eerst een groet brachten aan het beeld, alvorens de stap erin te zetten richting Boetele.



We gingen vandaag namelijk een wandelroute lopen die onlangs (grotendeels) was ontwikkeld door Landschap Overijssel als onderdeel van het grotere project rond het herstel van de secco's . Onderweg vertelde Klazien het nodige van de omgeving waar we doorheen kwamen. Zo stonden we op de hoek van de Schoonheetenseweg en de Raamsweg stil bij het Jachthuis. Als jachthuis in 1911 gebouwd door de fabrikant van oliën Reinders uit Zwolle, waarvan een dochter later trouwde met een zekere Diesch. De nazaten daarvan wonen hier nog steeds en zijn in Raalte beter bekend als (huisarts) dokter Diesch. Even voorbij het voormalige KI-station, links aan de Raamsweg gaan we langs de schouwsloot rechtsaf.

Maar eerst krijgen we van Martje een snoepje en een opdracht mee. We moeten hier namelijk achter elkaar lopen en hebben dus prima gelegenheid om eens na te denken over de vraag "*wanneer heb ik barmhartigheid getoond aan mijn naaste*". Een pittige vraag die nogal wat kritisch denkvermogen van ons vroeg en meer energie vergde dan het snoepje wat we kregen. Dat was namelijk een simpel suikerhartje die we allemaal wel kennen uit onze vroegere jeugd, want dat zijn snoepjes die tot ons nationaal cultuurgood behoren. Ze smelten op de tong en voor je het weet wil je een tweede, maar die kregen we dan niet. Het snoepgoed was wel meegegaan in de tijd, want het opschrift was eigentijds; op de mijne las ik namelijk "app me". Maar omdat er geen afzender op stond en het ook beter is om de verleiding te weerstaan om de Iphone bij dit soort activiteiten te willen gebruiken, heb ik deze boodschap voor kennisgeving aangenomen. Het was wel een opdracht die aanzet tot enige contemplatie, maar gelukkig werden we later niet overhoord.

Wandelen langs de schouwsloot dus en wat daarbij opviel was de relatief vele stukjes plastic die op dat pad of het naastgelegen grasland lagen; waarschijnlijk afkomstig van het plastic dat de agrariërs

gebruiken om hun kuilvoer af te dekken; plasticsoep in het mooie Salland. We kruisten de Boeteleveldweg en liepen rechtdoor over de landerijen en het erf van de familie Jonkman naar de Speelmansweg. Inmiddels werden we nog gewezen op het bekende natuurgebied Boetelerveld dat we letterlijk links lieten liggen en dat dankzij de Watersnoodramp van 1953 niet werd ontgonnen omdat de toen gereedstaande machines naar Zeeland werden verplaatst. Het omliggende gebied, beter bekend als het Heeterveld was in de eeuw daarvoor al tot ontginning gebracht. De toenmalige grootgrondbezitters, afkomstig uit Holland waar men gewend was op de boerderijen van de melk kaas te maken, gaven de ontgonnen grond uit aan die 'kaasboeren', want botterboeren waren toch van lagere orde. Maar laten we niet te veel uitweiden en in plaats daarvan verwijzen naar de uitgave "Verhalen van het landschap".

Op de Speelmansweg werden we linksaf gestuurd om door de dreven van Schoonheten verder te wandelen. Maar ook hier kregen we eerst een nieuwe opdracht: *"ga eens na wanneer je jezelf onbarmhartig hebt getoond?"* Nog taaier dan de eerste opdracht en dat werd ook onderstreept door een grote drop waarop wij konden zuigen en kauwen. Gelukkig inspireerde de mooie omgeving van het Landgoed Schoonheten.

Het was in deze bossen ook merkbaar dat het herfst was. De onzichtbare, ondergrondse sporen steken in dit jaargetijde in grote aantallen en diversiteit hun koppen omhoog. Ze schieten in deze tijd letterlijk als "paddenstoel" uit de grond.



De kenmerkende zandloper van het Landgoed Schoonheten

Het Landgoed Schoonheten, een van de mooiere landgoederen van ons land en al eeuwenlang in het bezit van de familie Bentinck die op verschillende plaatsen in de regionale en nationale geschiedenis tegenkomen.

Na ruim acht kilometer was het tijd voor de koffie. Deze stond klaar bij Ineke Grootenhuis die samen met haar Wim hier hun tegenover het 'kasteel' aan de Schoonheetenseweg een kruidenierswinkel bestierden. Door de schaalvergroting en de prijzenslag tussen de grootwinkelbedrijven moesten ze het winkeltje sluiten. Een aantal jaren is er nog een theeschenkerij geweest. Wij werden verwelkomd door Ineke als "waarschijnlijk de laatste gasten". De koffie smaakte prima en gaf voldoende energie voor de laatste kilometers richting Overijssels Kanaal en daarlangs naar het Annahuis. Inmiddels kwamen "the cats and dogs" ook uit de loodgrijze hemel vallen, maar als je eenmaal wandelt interesseert je dat niet meer.

Volgens de planning waren we om 13.00 uur en na ruim 13 kilometer weer terug en kon een ieder – we waren met negen personen – zijn eigen agenda verder afwerken.

Dat alles in de wetenschap dat de volgende wandeling zal zijn op 29 november a.s. vanuit Wesepe, vanaf het mooiste kerkpleintje van Salland onder de oude beukenboom. Om kwart voor negen zal daar in de Beukenoot de koffie klaarstaan en worden we opnieuw enthousiast en met open armen ontvangen door Martje.

Opgave bij: martjeveenstra@hotmail.com

Harm Lassche (tekst) en Hennie Teunis - (foto's)